

عنوان مقاله:

تعیین رابطه عوامل فردی با صمیمیت زناشویی زوجین شهر اصفهان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سمیه جابری - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه اصفهان

عذرا اعتمادی - دانشیار گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه اصفهان

رضوان السادات جزایری - استادیار گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه اصفهان

سیداحمد احمدی - استاد گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

ایجاد و حفظ صمیمیت زناشویی به عنوان یکی از مهمترین عوامل مؤثر در پایداری روابط همسران، به عوامل گوناگونی بستگی دارد. هدف از پژوهش حاضر، تعیین رابطه عوامل فردی با صمیمیت زناشویی می باشد. روش پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه مورد مطالعه، زوجین شهر اصفهان در نیمه اول سال 1391 بودند که تعداد 200 زوج از آنها به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند. سپس زوجین انتخاب شده به پرسشنامه های صمیمیت زناشویی اولیاء (1385)، پنج عامل شخصیت فرم کوتاه (1942)، پرسشنامه بازنگری شده دلبستگی کولینز و رید (1990) و پرسشنامه جمعیت شناختی محقق ساخته پاسخ دادند. داده ها با استفاده از آزمون T همبسته، ضریب همبستگی و رگرسیون چندگانه تجزیه و تحلیل شدند. نتایج حاصل از آزمون T همبسته نشان داد که بین صمیمیت زناشویی زنان و مردان تفاوت معناداری وجود دارد. بین سن زنان و همچنین سن مردان و مدت زمان ازدواج آنها با صمیمیت زناشویی رابطه منفی معناداری وجود دارد. سه ویژگی شخصیت روانرنجوری، وجدان گرایی و توافق پذیری زنان با صمیمیت زناشویی رابطه معنادار داشتند. همچنین همه ابعاد شخصیت مردان بجز تجربه گرایی با صمیمیت زناشویی رابطه معنادار داشتند. عامل فردی سبک دلبستگی نیز در دو سبک ایمن و دوسوگرا/اضطرابی در زنان و هر سه سبک در مردان با صمیمیت زناشویی رابطه معنادار داشتند. سپس معادله پیش بینی صمیمیت زناشویی بر اساس ضرایب خام به دست آمد.

کلمات کلیدی:

صمیمیت زناشویی، ویژگی شخصیت، سبک دلبستگی، ویژگی های جمعیت شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/385665>

